

»In deze moeilijke tijden op God vertrouwen«

Een interview met stamapostel Jean-Luc Schneider over de effecten van de corona-crisis

Zürich. De brandende kwestie dezer dagen is de corona-pandemie. Elke dag komen er nieuwe jobstijdingen in het nieuws. Wat zegt de stamapostel van de Nieuw-Apostolische Kerk hierover? Hij richt zich tot zijn broeders en zusters met een appel op het vertrouwen.

Stamapostel Schneider, de corona-crisis houdt mensen wereldwijd in spanning. Er zijn al veel besmette mensen en zelfs dodelijke slachtoffers op alle continenten. Heeft u een woord van troost?

Ik neem deze crisis heel serieus. Naar schatting zijn wereldwijd 11.400 mensen overleden aan het coronavirus en zijn er meer dan 275.000 besmet (stand per 21 maart 2020, voor actuele informatie zie: <https://coronavirus.jhu.edu/map.html>). En helaas zullen er nog veel meer slachtoffers vallen. Wij leven mee met het lijden van de getroffen en bidden voor hen! Wij bedanken alle betrokkenen die nu mensen helpen. Het is heel mooi om te zien hoeveel mensen bereid zijn om anderen in dergelijke situaties te helpen.

Juist in deze dagen kunnen wij van onze broeders en zusters leren, die eerder veel leed hebben meegemaakt:

Het stond gepland, dat ik volgende week in Indonesië zou zijn: alleen al in 2018 kwamen meer dan 2500 mensen om bij twee aardbevingen. De bewoners van deze eilanden kunnen zich tegenwoordig niet beschermen tegen dit onzichtbare gevaar.

Ik klaag soms een beetje omdat ik in Frankrijk thuis moet blijven vanwege het uitgangsverbod. In Afrika wonen honderdduizenden mensen, waaronder ook vele broeders en zusters, in een vluchtelingenkamp waar ze min of meer worden vastgehouden.

De corona-crisis zal helaas op veel plaatsen ook dramatische economische gevolgen hebben. En zoals altijd zal dit eerst degenen treffen die al bijna niets hebben. Dat verontrust mij heel erg! Ik moet denken aan de 75.000 broeders en zusters uit de Kasai (Democratische Republiek Con-

go) die in 2017 alles, echt alles, binnen een week verloren en moesten vluchten naar het buitenland of het oerwoud in.

Ja, we kunnen niet meer bijeenkomen voor de diensten. Dat doet pijn. Maar hier denk ik ook terug: een paar weken geleden was ik in West-Afrika. Daar worden christenen vermoord wanneer ze een dienst bijwonen.

En ik denk ook aan de broeders en zusters - bijvoorbeeld in Rusland of op afgelegen eilanden in de Stille Oceaan, die alleen om de paar weken of misschien zelfs maanden de reguliere diensten kunnen bijwonen met de viering van het Heilig Avondmaal.

Ik zeg dit niet allemaal om de corona-crisis te bagatelliseren. Integendeel: ik wil alleen een beroep op ons doen om te leren van onze broeders en zusters die in dergelijke omstandigheden in deze landen leven. Waarom kunnen zij ondanks alle uitdagingen sterk blijven? Omdat zij diep in Christus geworteld zijn. Je liefde voor de Heer is hun geheim! In deze moeilijke tijd die we vandaag doormaken, worden wij ons ervan bewust dat zaken die slechts een paar weken geleden bezig hielden of die ons zorgen baarden, plotseling totaal onbelangrijk worden. Nu gaat het er voor alles om onze relatie met Christus te behouden!

Laten wij standvastig blijven in liefde tot God. De Heer zal degenen die van Hem houden altijd op een bijzondere manier bijstaan. De belofte van God blijft: voor wie God liefhebben, alles bijdraagt - zelfs de Corona-crisis - aan het goede (zie Romeinen 8:28).

U kunt momenteel zelf ook niet reizen? Hoe zien uw komende twee weken eruit?

Vanwege officiële beperkingen moest ik alle geplande reizen vóór 10 april annuleren. Op dit moment weet niemand hoe de situatie zich nadien zal ontwikkelen. Ik zal mijzelf net zoals iedereen in deze situatie schikken: ik ben echter niet moedeloos, niet zonder hoop - ik weet dat God met ons en ook met Zijn kinderen is, of ook juist in moeilijke situaties niet alleen laat. Houd moed - het gaat verder.

Het kerkelijk leven staat bijna stil. Kerkdiensten kunnen nauwelijks meer plaatsvinden. Wat adviseert u uw broeders en zusters?

Blijf thuis en maak er het beste van in deze situatie. Voor zover mogelijk konden de districts-apostelen het zo regelen dat de broeders en zusters thuis uitzendingen van de dienst konden bekijken. Wij weten niet waarom Hij een dergelijke situatie toelaat. Maar ik ben er zeker van dat deze periode van geestelijke nood ons zal helpen meer dan ooit te erkennen hoe belangrijk de diensten, de ambtsdragers en het Heilig Avondmaal voor ons zijn!

In deze uitzendingen van de kerkdienst wordt geen Heilig Avondmaal gevierd?

Dat klopt. Deze diensten worden gehouden volgens de gebruikelijke liturgie, maar zonder de viering van het Heilig Avondmaal. Het zou ongepast zijn als een paar broeders en zusters het Heilig Avondmaal zouden kunnen vieren, terwijl duizenden die de dienst vanuit huis bijwonen het zonder zouden moeten doen.

Zou het sacrament niet gevierd kunnen worden zoals in een dienst voor de ontslapenen? Twee plaatsvervangers krijgen de hostie voor de verlangende zielen toegediend.

Een aantal broeders en zusters heeft dit de afgelopen dagen al voorgesteld: de dienstleider zou het Avondmaal aan twee ambtsdragers kunnen uitreiken, die het voor de broeders en zusters die aangesloten zijn zouden ontvangen. Na zorgvuldige afweging en in overleg met de districts-apostelen van Europa die het als eerste aangaat, heb ik besloten deze suggestie niet op te volgen.

Waarom niet?

Het Heilig Avondmaal is een sacrament, waarvan de heilzame werking wordt beschreven in onze catechismus (KNK 8.2.20). Wij kunnen de uitreiking hiervan niet gewoon pragmatisch vormgeven naar de huidige behoeften. Het is de verantwoordelijkheid van het apostolaat, en vooral van de stamapostel, om de heiligheid van het Heilig Avondmaal te bewaren! Wat betreft het Avondmaal voor de ontslapenen zijn wij ervan overtuigd dat handelingen tot heil kunnen en moeten worden toegediend aan ontslapenen. De enige manier om dit te doen is door de levenden erbij te betrekken die de zielen aan gene zijde vertegenwoordigen. Maar deze benadering kan niet worden toegepast op de levenden. Wij moeten het lichaam van Christus eten en Zijn bloed drinken door op waardige wijze de hostie te ontvangen die door een priesterlijk ambt wordt afgezonderd en toegediend (zie artikel 7 van onze geloofsbelijdenis).

En een andere manier, zoals van tevoren afgezonderde hosties beschikbaar stellen, is er ook niet?

Wij kennen deze praktijk al vele jaren in onze kerk: gelovigen ontvangen afgezonderde hosties, zodat zij zonder de aanwezigheid van een ambtsdrager het Heilig Avondmaal kunnen vieren. Dit is bijvoorbeeld het geval voor degenen die zielzorgbrieven ontvangen. Deze praktijk moet echter een uitzondering blijven. In geen geval kan het de viering van het Heilig Avondmaal in de gemeenschap van gelovigen volledig vervangen. Het moet duidelijk worden gezegd: de viering van het Heilig Avondmaal, die voor de gelovige bestaat uit het van thuis uit op een scherm zien van een persoon, die voor hem en in zijn plaats de afgezonderde hostie ontvangt, heeft niet dezelfde volledige heilzame werking als de daadwerkelijke viering van het Heilig Avondmaal.

Dus wat raadt u de broeders en zusters aan?

Ik weet dat veel broeders en zusters tot het einde van deze pandemie van het Heilig Avondmaal verstoken zullen blijven. Ik deel hun nood, omdat ik vanwege het uitgangsverbod aan huis gebonden ben. Maar wij willen God vertrouwen in deze moeilijke tijden. Laten wij God vertrouwen - Hij weet altijd hoe hij degenen die Hem liefhebben moet geven wat onontbeerlijk is voor hun heil!

Stamapostel Schneider, hartelijk dank voor dit interview.

21. maart 2020

